

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
za 10 „
za 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Katiptop Goriskim in Gradnjaškem“, in „Katiptop po Ljubljani in krajskih mestih“, dalje dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izbaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdi, Peter Krobelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališni ulici, I. Matinski v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Kmetijski shod v Vrtojbi.

V Dol. Vrtojbi, 5. febr. 1907.

V nedeljo dne 3. t. m. smo imeli tukaj kmetijski shod za eksportno zadrugo. Pozdravil je navzoče tukajšnji g. župan, Franc pl. Lokateli. Potem je govoril potovalni učitelj kmetijstva g. Anton Štrekelj, kateri nam je razlagal pravila nove eksportne zadruge in vabil kmetovalce, naj se vsi v njo vpišejo, ker le, če se vsi vpišejo, more zadruga uspevati.

Dalje je imel precej obširen govor g. Ivan Mermolja, posestnik v Dolnji Vrtojbi. Govoril je tako-le: Dragi kmetovalci! Dandanes, ko se vsi drugi stanovi družijo, je neobhodno potrebno, da se tudi kmetijski stan združi, drugače ostane vedno revež in tlačan dragim stanovom. Poglejmo na primer, kaj dosega delavstvo, katero je združeno; povsod se višajo plače in se krajša čas dela; vse to pa dosega delavstvo večina potom štrajkov. Vstavljajo se velikanska dela, tovarne, rudokopi in razna podjetja, da se na ta način delodajalce prisili, da ugodijo delavskim zahtevam. Seveda kmetu ni mogoče misliti, da bi s štrajkom na način, da ne bo obdeloval zemlje, kaj dosegel, ker iz zemlje se dobiva pridelke, kateri služijo človeku za živež; zato je bi s takšnim štrajkom gotovo spravil druge stanovne do tega, da bi kmeta primorali zemljo obdelovati ali bi mu jo pa drugi obdelovali.

Dosedaj vlada v naši državi le volja drugih stanov; kmetijski stan ne velja nič, in to zaradi tega, ker ni združen. Sklepajo se na primer zakoni ne zahtevajo raznih stanov, seveda na škodo kmetijskega stanu. V preteklem letu so imeli uradniki par shodov, da se jim zniža služba, plača pa poviša; predlog v državnem zboru je bil sprejet in potrjen. Sedaj se spet dela na to, da se napravi starostno zavarovanje delavcev. Seveda je to dobra misel, da jo tudi kmetije podpiramo. Uvesti pa se mora starostno zavarovanje seveda na ta način, da delavec, dokler dela, sam vlaga v blagajno, iz katere se bo preživel na stare dni, in ne dokler je mlad in zdrav, da bi brezskrbno in po nepotrebnem zapravljjal za-

služek, češ, saj ko bom star, me država preživljuje. —

Apelujem na Vas, kmetovalci, da sedaj, ko že tako lepo deluje „Goriško kmetijsko društvo“, katero šteje vže nad 2000 članov, da tudi tisti, kateri še niste upisani, k temu društvu pristopite, da tako združeni povzdignemo svoj glas, kadar bo treba potegovati se za naše pravice ali pa protestovati proti krivicam, katere bi se nam hotele zadati od ene ali druge strani.

Od „Goriškega kmetijskega društva“ pa ima kmet tudi druge koristi; društvo na primer izdaje list, kateri izhaja vsakih 14 dni; res, da ima kmet malo časa za čitanje; pa pravijo, da nevednost je najdražja stvar na sveta, zato je naj se vsak kmet potruditi, če vže drugega ne more, da vsaj ta list prečita, ko ga vdobi. Kako da je ta list kmetu potreben, smo prepričani oni, kateri vže list dobivamo, da je ni ene številke, iz katere bi se kaj ne naučili.

Poprej sem omenjal, da kmet ne more štrajkati s tem, da ne bo zemlje obdeloval, vendar pa si v marsičem tudi potom štrajka lahko pomagamo. Kmetje iz goriške okolice vložijo stranišni gnoj iz mesta. Pri tem izvažanja se kmetom godi velika krivica, katere ne smemo več prenašati. To gnojilo ima namreč v rokah neki podjetnik, katero za plačilo vozi v zalogo, iz katere je potem kmetom prodaje. To zalogo ima tam pri Stračicah. Torej od onih vasi, katere to blago rabijo, najbolj oddaljeno. Potem obstoji prepoved, da noben kmet ne sme iti v mesto v zasebne hiše brez dovoljenja mestnega magistrata, magistrat pa ne da nobenemu kmetu dovoljenja brez ukaza podjetnika. Kdor se tem prepovedim ne pokori in ga zasači policija, je nanzanjen in plačati mora globo magistratu. Ker to blago rabijo samo štiri vasi, obe Vrtojbi, Št. Peter in St. Andrež, je prav lahko se združiti in od goriškega magistrata zahtevati prenapredbo v tej stvari. Ali naj se da naravnost kmetom čiščenje stranišč ali pa naj sprejme to delo „Goriško kmetijsko društvo“ v svojo režijo. O tem je treba kmetovalcem teh štirih vasi, da se posvetujejo, kako bi bilo boljše. Vsekako pa mora kmet dobivati za to

delo vsaj ono plačilo, katero ima sedaj podjetnik. —

Tudi določba, kedaj čistiti, je treba, da se spremeni, ne kakor je sedaj, da pred 11. uro po noči se ne sme začeti dela, tako da človek celo noč zgubi brez spanja; delo se mora začeti vsaj ob 7. uri zvečer, tako da gre kmet vsaj ob polnoči spat. — O tem sedaj lahko odločujemo mi in ne mestni magistrat, ker imamo umetna gnojila, katera nadomestujejo sedanje, tako da ako mestni magistrat ne vrgodi, kakor mi zahtevamo, prav lahko štrajkamo.

Dalje Vam imam nekaj povedati o kmetijski eksportni zadrugi, katero sedaj snujemo. Kakor ste poprej slišali od g. potovalnega učitelja, bo eksportna zadruga (v začetku) prodajala samo krompir, in šele za naprej druge pridelke. Zatorej Vam svetujem, da se ne zanašate samo na krompir, ker če je resnica, kakor so trgovci lansko leto trdili, da so začeli na Ogrskem krompir saditi, kateri dozori kadar tukaj, potem bo treba to saditev tukaj opustiti, ker Ogrsko z nami konkurira, ker imajo bližje za pošiljatev, in gnoj jih manj stane, oziroma njih zemlja ne potrebuje toliko gnojenja, kakor naša, katera je vže vsa izsesana. Zatorej Vam svetujem, kmetovalci, da sepoprimete bolj vinoreje, sadjereje in živinoreje. Na levo stran ceste, ko gremo od Gorice skozi Št. Peter, obe Vrtojbi in Bilje, nam ležijo zakladi zakopani. Vidimo vzglede med nami, da en družinski gospodar sam more obdelovati toliko vinograda, da lahko izkupi za vino toliko, kolikor pojedelec za krompir, kateri je delal s celo družino in z živino vred. Kakšno razmerje paje stroški med prvim in drugim! Prvi je potrošil nekaj kron za žveplo in vitrijol, drugi pa ogromno vsoto za gnoj, za krompirjevo seme in prehranitev delavne živine. Zatorej, kmetje, spametujmo se in prijemajmo se onega, kar nam bo več neslo, ne pa se držati vedno tistega kar je v navadi. Tako sklepam s pozivom, da se vsi vpišete v eksportno zadrugo in v „Goriško kmetijsko društvo“, ker v združitvi je moč.

Za g. Ivanom Mermoljem je še g. Štrekelj omenjal, naj se res preveč ne zanašamo na krompir in naj se oprimmemo bolj vinogradov in zelenjave. Na to smo začeli podpisovati pristopnice k eksportni zadrugi, katere smo vsi do enega podpisali. — G. potovalni učitelj nam je povedal, da v Št. Petru so tudi vsi kmetje podpisali ravno tako v Sovodnjah, v Št. Andrežu pa da je ravno med tem časom kakor tukaj tak shod. Slednjč se je še večina kmetov vpisalo v „Goriško kmetijsko društvo“.

Za tem smo se razšli navdušeni za nadaljevanje zapričetega dela.

DOPISI.

Iz Pulja. — (Podčastniški ples 5. domob. pešpolka). V soboto dne 2. t. m. se je vršil ples višjih podčastnikov tuk. domob. pešpolka št. 5., od kojih je večje število vaših goriških rojakov. — Tukajšnji listi brez razlike politične barve in jezika so ocenili ta ples na najsimpatičnejši način kot eno najlepših predpustnih prireditov. — In priznati moramo odkrito, kar priznavajo tudi vsi mnogobrojni udeleženci, da tak, po eleganci in divni neprisljeni zabavi se odlikujoči ples v Pulju ni bil v navadi. — Velika dvorana hotela „Belvedere“ je bila čarobno okinčana z zelenjem in cvetjem ter razsvetljena z električnimi žarnicami. — Povabljeni iz najboljših meščanskih krogov so se odzvali polnoštevno tako, da je bila širna dvorana kakor tudi vsi gostilniški prostori natlačeno polna. — Posebno v obilnem številu je došel krasni spol v mičnih toaletah. — Ples je počastilo mnogo dostojanstvenikov, mej njimi poveljnik vojnega pristana ekscelenca viši admiral Julij pl. Ripper, kontreadmiral pl. Ziegler in Conarde, generalni major pl. Kisswetter z mestnim poveljnikom, vsi tuk. polkovni poveljniki in mnogo število mornaričnih in drugih častnikov. — Velerodni gospej soprog polkovnega poveljnika pl. Hajeka je bil izročen krasen šopek. — Odsotnega okrajnega glavarja je zastopal nadkomisar baron Gorizzutti in komisar pl. Pongraz. — Vsi tuk. uradi so bili zastopani

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Ker je bil ta nakit kraljeva last, je minister tega nagovoril, naj pozove princezino, da si nadene ta nakit pri prihodnjem balu. Ni vam treba praviti, Monseigneur, da je minister čisto gotovo vedel, da je izginil nakit s poslancem, ki je pa bil tedaj že daleč, onostran morja. Velika kraljica je bila izgubljena! izgubljena kot jedna izmed najnižjih njenih podložnic, zakaj padla je z višine vse svoje mogočnosti.

— Res je! je vskliknil Mazarin.

— Torej, Monseigneur! štirje možje so sklenili, da jo rešijo. Ti štirje možje niso bili principi, niso bili mogotci, niso bili bogatci: bili so štirje vojaki pogumnega srca, krepkih rok, ki so znale sukati orožje. Odpotovali so. Minister je zvedel za njihov odhod ter nastavljal ob njihovi poti ljudi, ki bi jim branili priti do cilja. Trije so omagali v boju vsled prevelikega števila napadalcev, jeden sam je dospel do pristana, usmrtil ali pa ranil one, ki so ga hoteli ustaviti, preplaval morje ter prinesel veliki kraljici nakit, da si ga je mogla pripeti na določen dan, in to bi bilo ministra skoro uničilo. Kaj pravite k temu, Monseigneur?

— To je čudovito! je dejal Mazarin sanjavo.

— Glejte, lahko vam povem deset takih pravljic.

Mazarin ni več govoril; sanjal je.

Pet ali deset minut je poteklo.

— Me nimate ničesar več vprašati, Monseigneur? je izpregovoril Rochefort.

— Da, pač; in gospod d'Artagnan je bil jeden izmed onih štirih mož, pravite?

— On je vodil celo stvar.

— In kdo so bili oni drugi?

— Monseigneur, dovolite, da prepustim gospodu d'Artagnan-u ta posel, da vam jih imenuje. Bili so njegovi prijatelji, ne moji; on sam ima nekaj moči do njih, jaz niti ne poznam njihovih pravih imen.

— Vi mi ne zaupate, gospod Rochefort; no, prav, jaz hočem biti odkritosrčen do konca: potrebujem vas, njega, vse!

— Začniva pri meni, Monseigneur, ker ste poslali pome in sem tu; potem preidete na druge. Ne boste se čudili moji radovednosti; če je človek preživel pet let v ječi, bi pač rad izvedel, kam ga nameravajo poslati.

— Vi, dragi gospod Rochefort, dobite zaupno mesto: pojdete v Vincennes, kjer je zaprt gospod Beaufort; pazili boste, da mi ne izgine izpred oči: No, kaj pa vam je?

— Predlagate mi nekaj nemogočega, je odvrnil Rochefort ter zmajal razočaran z glavo.

— Kako, nekaj nemogočega! In zakaj bi bilo to nemogoče?

— Zato, ker je gospod Beaufort moj prijatelj, ali bolje, ker sem jaz eden izmed njegovih prijateljev; kaj

ste pozabili, Monseigneur, da jo on odgovoril kraljici zame?

— Gospod Beaufort je od tega časa sovražnik države.

— Da, Monseigneur, mogoče; toda ker jaz nisem niti kralj, niti kraljica, niti minister, ni še moj sovražnik, in jaz ne morem sprejeti tega, kar mi ponujate.

— In to imenujete vi udanost? častitam vam! Vaša udanost vas nič kaj ne priporoča, gospod Rochefort.

— In potem, Monseigneur, pravi dalje Rochefort, pač razumete, da oditi z Bastille v Vincennes ne pomeni drugega nego menjati ječo.

— Recite rajši takoj, da se prištevate k stranki gospoda Beauforta, in to bo bolj odkritosrčno od vas.

— Monseigneur, jaz sem bil toliko časa zaprt, da pripadam samo še jedni stranki: stranki prostih. Porabite me za karkoli drugega, poverite mi kako misijo, dajte mi kako delo, toda, če je mogoče, na širokih potih!

— Dragi moj gospod Rochefort, pravi Mazarin posmehljivo, vaša gorečnost vas je prevzela: mislite, da ste še mladenič, ker je vaše srce še mlado; toda moči bi vam nedostajalo. Le verujte mi: vse, česar vi še potrebujete, je počitek. Holá, Bernouin!

— Torej ne sklenete ničesar glede mene, Monseigneur!

— Nasprotno, sem že sklenil.

Bernouin je vstopil.

— Pokličite sodnega slugo, pravi Mazarin, in ostanite blizu mene, pristavi na tih.

(Dalje pride.)

po svojih uradnikih. Došel je mestni župan dr. Stanich s svetnikom Dejakom, dr. Laginja, dr. Zuccon in mnogo drugih odličnjakov s svojimi družinami. — Puljski „Sokol“ — na čelu mu simpatični starosta gosp. Križ z vsemi odborniki — je bil mnogoštevilno zastopan. — Drugo četvorko s kotiljonom, koja je rodila obilo zabave in smeja, je plesalo preko 200 parov. Do zore je trajala nesklajena in nezmanjšana zabava, o kojoj se je vse udeležnostvo, posebno pa ekselencija Ripper, zelo laskavo izražalo. — Vsa čast vrlim podčastniškega kora, gosp. računskemu naredniku Joškotu Cvek-u. — Ta vsem priljubljeni gospod je bil nekako sredotočje vse te lepe prireditve, koja gotovo ostane vsem udeležencem v najlepšem spominu. R—a.

Iz zapadnih Brd. (Poročilo o veselici na Križadi.) — Preteklo nečeljo vršila se je, kakor je znano, predpustna veselica. Priredili sta jo pev. bral. „Jez“ iz Višnjevika in novo ustanovljeno pevsko in bralno društvo „Skala“ iz Hruševlja (obč. Dolenje). Na vsopredju je bilo petje in igra. V prvi točki je nastopilo društvo „Jez“ iz Višnjevika z „Zrinjsko-Frankop“. Res, ta zbor je po Slovenskem precej obrabljen ali vedno nekako nov, posebno za take kraje, kjer se ga poredkeje sliši. Pesem zahteva krepak zbor, da pride do veljave, osobito na nekaterih mestih, kjer se precej časa vzdržuje v višjih legah. Izvajanje je bilo dobro — čast pevcem! Sicer se opazi tupatam kako negotovost, a to vsled tega, ker so z večine novinci. Z manj dobrim vspehom se je pelo drugo pesen „Ti osrečiti jo hoti“. Sicer pa že skladba sama na sebi je jako različna od prve. — Hruševski meš. zbor nam je podal 3 pesmi, dve krajši in eno daljšo. Prvi dve Sattnerjev „Nazaj v planinski raj“ in „Hišica očetova“ sta bolj navadni in kratki — sicer pa ljubki skladbi. Gerbičev „Bucelar“, to je bilo kaj lepega. Tukaj je stal zbor na višini, bilo je res lepo in dobro izvajanje. Pevke in pevci so se te pesmi oklenili z neko slastjo, kar se je na mah spoznalo. Sledil je na to šaljivi igrokaz „Raztresenca“. Gdč. Zaletel v vlogi Milke je bila popolnoma na mestu. Igrala je z nekako prirojenjo lahkotjo, dasi je prvokrat nastopila. Ivanu bi prijal malo več živahnosti. Stotnik je že bolj živahno nastopal, na par mestih preveč deklamacije. Drugače je bil dober. Najbolji pa je bil major. Ta je popolnoma obvladal svojo vlogo. Ako rekapituliramo, pridemo do zaključka, da se je prav dobro in lepo igralo, izimši malenkostnih hib. — Obisk od strani občinstva dovoljen a vsekakor po razmerah prepričen, menda je premalo zanimanja!

Oddelek Sokolske godbe iz Prvačine je pridno in lepo igral sploh je prvaška godba velike napredovala v zadnjih letih in je vredna priporočila.

Iz Skrilj. — Nekdo iz Skrilj hvali v „Gorici“ gosp. župnika iz Kamenj, da je daroval iz farne cerkve podružni cerkvi v Skriljah lestence.

Ubogi otrok, ne ve, da lestence v Kamnjah je ljudstvo ukupilo, in darovane lestence po gosp. župniku je ljudstvo darovalo. Omenjeni dopisnik pristavlja, da hoče še pisati, ker se bližajo občinske volitve; to pa to, mislim, da ako bode ta dopisnik tako otročji kakor zgoraj omenjeno, bode župnik spet lahko zadovoljen tako, kakor je bil v zadnje, ko se je tedanji gosp. župan zavezal z župnikovimi pristaši, da je bil izvoljen za župana. — Od takrat naprej se je pa dosti spremenilo in še se mora spremeniti. Do takrat je bilo bralno in pevsko društvo v naši sredini. Ko je pa postal župan, se ni brigal več za društvo, katero se je prestavilo h gosp. Ant. Vrčonu, kjer prav lepo napreduje po njegovi požrtvovalnosti, s čemur smo zelo zadovoljni, le to nas boli, da imamo preveč oddaljeno hoditi čitat.

Treba bo torej, kakor se vidi, pri prihodnjih volitvah gledati na to, da pridejo taki starešine za obč. zastopnike, katerim bi bilo mar za izobrazbo, gledati bi bilo na to, kar sem enkrat slišal od gosp. Vrčona, da naj bi imela vsaka občina svojo javno knjižnico, kakor jo ima Ajdovščina in že več drugih občin.

So pa še druge potrebe, o katerih hočem drugič govoriti, ne pa o lestencih, temveč o šolskih in cestnih razmerah v naši občini; za danes pa pika.

Domače in razne novice.

Goriški deželni zbor je sklican na dan 18. februarja t. l. (Sklicanje smo že naznanili, le o dnevu smo bili napačno informirani; naznanili smo bili sklicanje za 3 dni prezgodaj.)

Poroka. — Danes se je poročil gospod dr. Pavel Kanc v Vipavi z gospodično Karlo Mayerjevo iz grajščine v Lozah. Vse najbolje!

Pevskemu in glasbenemu društvu je daroval g. A. Jakil iz Rupe 10. K.

Sokolova Maškerada. — Radi preobitih pripravljanih poslov za maskerado si dovoljuje odbor le na kratko objaviti pismo, ki mu je ravnokar došlo iz Zagreba:

Bratje v maku!

Prosim brzojavnega obvestila, da-li mi je dovoljeno nastopiti na Vaši maskeradi z najmodernejšim in bogato opremljenim glasbenim avtomakom. Ni mi za dobiček, marveč le za reklamo. Vse doneske odstopim Sokolu.

Kyriľ Makaroff m/p

Zagreb, Maksimir br. 10.

Odgovorili smo: dobrodošel.

Dodatno: Evo Vam Makaroffov brzojavni odgovor: Hvala Vam, da ste se tako hitro odzvali. Pridem seveda maskiran, in sicer ako nimate ničesar proti temu, kot Japonec Fa-ja-fu. — Mimogrede Vam sporočam, da namerava priti na maskerado tudi moj konkurent Kremža s posebno skrivnostnim avtomakom. — Da bi ga zlodej, še ta mi ne da miru. — Ne vem, kako šemo si je izbral. Makaroff — Fa-ja-fu.

Še nekaj: Odbor obrača, skrbarji obrnejo. Mislili smo že skleniti svoje poročilce, kar ti jo primahata sama sameata Amor in Merkur. Rotila sta nas, da ju moramo prijavit, da se ne odstranita, dokler prijave ne vidita črno na belem! Kaj smo pa hoteli, morali smo jima vstreči, drugače bi nam še lahko razjarili vse olimpske bogove. — Da nam pa Jupiter še v zadnjem trenutku s kako streljo opari vse make, tega pa ne!

Vabila za „Sokolsko“ maskerado so razposiljena. — Ako smo koga vsled obilice razposilanih vabil prezrli, naj blagovoli to oprostiti, ter naj se zglaš pri društvenem tajniku gosp. A. Jakše-tu v „Trgovskem domu“. Dalje prosimo tudi skupine, da se na vsak način priglase do pondeljka zvečer pri odboru ozir. pri tajniku, da se ukrene vse potrebno glede nastopa istih ter se prepereči vsak nered in zmešnjava.

Vstopnice za „Sokolsko“ maskerado se dobe v predprodaji v trgovini g. A. Gabrščka in sicer le proti izkazu vabila na ime. Istotam se prodajajo tudi numerirani sedeži na galeriji po 1 K. — Prosimo, da se preskrbi p. n. občinstvo že preje z vstopnicami, da ne nastane zvečer pri blagajni prevelik naval.

Opozarja se sl. občinstvo, da kdor si hoče nabaviti „Mak“, dobi istega pri g. Riesnerju v Nunski ulici.

Opera „V vodnjaku“ v „Trgovskem domu“. — Da je imel zbor „Pevskega in glasbenega društva“ dne 2. februarja lep uspeh, priča priznavanje občinstva, ki je vseskozi zadovoljeno slo od predstave, in posebej tujih gostov, ki so bili pri predstavi in se niso mogli prečuditi, da društvo diletantov priredi razmerno težko skladbo z lastnimi močmi in jo toli častno izvede. Prireditelj je vspela nad vse pričakovanje. V tem leži najpristnejša pohvala pevskega zbora in posebno solistov. Pevsko in glasbeno društvo je tako srečno, da ima na razpolaganje v istini lep, poln kvartet v gg. Klementini Hrovatinovi — sopran, Irmí Fonovi — alt, Viktorju Črnko — tenor in Arturju Jakše — bas. Vrline teh posameznih glasov so se že večkrat povdajale in ni treba drugega, nego dostaviti, da so prišli ti glasovi tudi pri zadnji predstavi do svoje veljave, ako deloma izvzamemo gosp. Črnko-ta, ki je bil očitno indisponiran. Čutil je to pri predstavi sam in kazal s svojim malo živahnim nastopom. G. Črnko izraža posebno v srednji legi tako poln in doneč glas, da je prava dika vsakega pevskega zbora. Dasi ima g. Črnko ravno pri svoji vlogi v operi „V vodnjaku“ najlepši položaj za svoj glas, ga ni mogel vsled očitne indispozicije uveljaviti.

Splošno se je pelo točno, tako da se občinstvo niti ni zavedalo posameznik manjših hib. Sploh se mora priznavati, da se je orkester pridno pripravil in marljivo trudil interpretirati ljubko Blodekovo opero. Sicer se pa pozna orkestru, da je v njem mnogo novih mladih moči: vendar pa je bilo izvajanje splošno dobro.

Zbor je pel ubrano, le da ni bilo v pravem razmerju število moških posebno basovih glasov z ženskimi.

Igra zbora je bila manj živahna nego lansko leto, kar je pač pripisovati temu, da je nastopilo več pevskih moči na novo. Zbor ni kazal pri izvajanju in nastopanju istega soglasja kakor pri lanski prireditvi.

Gospa Fonova je bila prav pri glasu in je tudi mnogo izrazitejše igrala kakor lansko leto. Posebno lepo je prihajal njen glas v porabo v nižjih legah in je podala jako srečno tudi visoke lege in težje pasaže, ki zahtevajo do-cela izobraženo pevko. In gospa Fonova je vredna tembolj občudovanja in pohvale, ker je vsa njena pevška izobrazba lastno delo.

Gospodična Klementina Hrovatinova je pač bila „clon“ večera. Igrala je sveže in sploh bila mična kmetka deklica ter vsestransko dobro nastopala. Glas ji je bil zvo-nek, čist in siguran tako, da občinstvo ni moglo drugega, nego izražati ji semintje prav entuzijastično pohvalo, pohvalo, katera je v polni meri i zaslužila.

Jako hvaležna je uloga Arturja Jakšeta v starem vdovcu. Ne-le da odgovarja lega glasu istemu, marveč je tudi nastop hvaležen, ker daje pevcu precej svobode. Občinstvo je to tudi takoj začutilo ter je svojega basista pozdravilo prav simpatično. Najljubkejša scena, ko prileze Jurček iz vodnjaka in ga obstopijo razposajene deklice, se je tudi ljubko in veselo izvedla.

Ne moremo torej izrekatí druge sodbe tudi o zadnjem nastopu pevskega zbora, nego da sme biti ponosen na svoj uspeh. Želeli bi, da nam poda kot edini predstavitelj sceničnega petja pri prvi priliki še kako skladbo iz slovanskega repertoarja, in to tembolj, ker ima na razpolaganje par dobrih baritonov in tenorjev kakor tudi jako mičen mezzosopran in se s temi močmi in dosedanji izkušnji brez bojazni lahko loti še kake težje naloge, nego je ona, ki jo daje opera „V vodnjaku“. Ne dvomim, da faktorji, ki društvo denarno podpirajo, ne bi dali sredstev, da se v najkrajšem času priredi priljubljena češka opera „Prodana nevesta“.

V Škrbini na Krasu je bila dne 5. febr. t. l. volitev županstva. Županom je bil enoglasno izvoljen Josip Dugulin hšt. 73. Namestnik županov Ivan Adamič hšt. 7. iz Rubij; podžupana sta pa Josip Colja hšt. 24. in Josip Pipan hšt. 17. iz Škrbine.

Dr. Gregorčič in kmeti. — Semenški profesor Gregorčič je obljubljal na shodu v „Centralu“, da bo tudi za naprej deloval za koristi kmeta. Hā! Kako pa je deloval doslej za koristi kmeta? V prejšnjem državnem zboru je glasoval takrat, ko je slo za znižanje zem-ljiškega davka kmetom proti kmetom za barone in grofe, ki imajo velikanska posestva ter tudi lahko plačujejo davke, pač lažje nego ubogi kmet. Tak dar je prinesel slovenskim kmetom iz predzadnjega parlamenta. Zategadel ga pa tudi potem niso več poslali Slovenci na Dunaj, ampak so mu dali potrebne glasove presleparjeni Furlani. In državnega zbora, ki je sedaj skončal svoje delo, pa je prinesel Gregorčič zvišanje plač duhovnikom. Za kmeta se niti zganil ni, za zvišanje plač duhovnikom pa je migal in migal na vse kriplje, in ves srečen je bil, ko si je preskrbel nove krone za svoj žep. — Za svoj žep je skrbel ta semenški profesor — kmetom pa laže, kako je zastopal njihove koristi. Še nikdar ni imel nihče naših kmetov tako za norca kot jih ima dr. Gregorčič. Zato pa morajo kmetje nastopiti proti njemu ob novih državnozbornih volitvah tako, kot zadnjič, namreč da mu ne dajo glasov, marveč ga zapodijo nazaj v semenišče; in moral bo iti, ker sedaj ne bo imel več furlanskih glasov na razpolago.

„Pevsko in glasbeno društvo“ je že prijavilo, da priredi 3. marca združeno s „Prosveto“ akademijo v spomin Simona Gregorčiča in z namenom, da odkáže čisti prebitek ustanovi na ime slavljenega pesnika.

S tem, da imenovano društvo vnovič opozarja občinstvo na to prireditelj, se obrača tudi na vse gg. pevke in pevce, da se ne le polnoštevilno združijo za ta nastop, ampak tudi, da marljivo pohajajo vaje, ki so se pričele v rednih urah vsak pondeljek in četrtek ob 6. uri za gospe in vsak torek in petek ob 8. uri zvečer za gospode.

„Pevsko in glasbeno društvo“ ne more si kaj, da bi ponovno ne kazalo na razdrtost, ki vlada še vedno med pevskimi močmi v Gorici. Dasi se je po naporih „Pevskega in glasbenega društva“ posrečilo spraviti v zbor boljše pevške moči, je vendar isti še v mar-

sičem nepopoln in se mnogo dobrih pevskih moči ne deleži društvenih nastopov.

Dosedanje težke in drage prireditve so pokazale moč društva in slovenskega petja v Gorici. Zato pa je tembolj občalovati, da se delajo še vedno od marsikateri strani zapreke in da se nekateri še krčevito drže zastarelega stališča, da mora ineti vsako bralno ali celo strokovno društvo svoj pevski zbor. Vsaj brezdvomno utegne priti do tega, da bode iskalo izobilje pevškega materiala duška v različnih pevskih kružkih in društvih. Ali ni še čas za to, ni se še „Pevsko in glasbeno društvo“ tako široko razvilo, da bi se že sedaj cepile moči na razne strani. Moramo zaradi tega apelirati na merodajne kroge, ki vodijo „Čitalnico“, „Bralno in podporno društvo“, „Trgovsko-obrtno društvo“, da naj se skrbno ogibljuje vsakih zaprek, ki so zvezane z manjšimi in za prosvetni namen nepomembnimi nastopi. S tem se jemlje pevcem le pogled na glavni cilj in veselje pohajati redno vaje „Pevskega in glasbenega društva“. Ali še vedno nimamo goriški Slovenci toliko samozavesti, narodnega ponosa, da bi spoznali naš glavni namen, pokazati, kaj zmoremo, če hočemo, in da se še vedno izgublamo v manjše diletan-tične predstave, ki imajo namen, zabavati člane dotičnega društva, škodijo pa splošnemu ugledu?

Na pevce pa ponovno apelujemo, naj se ne dajo zavajati po še tako laskavih vabilih tega in onega društva. Vsak, kdor čuti pravo veselje do lepega petja, naj se pridruži zboru „Pevskega in glasbenega društva“ in naj pusti v nemar vse malenkostne osebne pomisleke, posebno radi odvisnosti od tega ali onega predstojnika in delodajalca ali prijatelja. „Pevsko in glasbeno društvo“ je tako sijajno dokazalo, da nima drugega cilja, nego gojitev petja in glasbe, da pač ni izgubljeni več besed o tem. S tem, da si je priborilo „Pevsko in glasbeno društvo“ z letom 1907. po težkem trudu vladno priznavanje in podporo, je pač najjasnejše izrečeno, da je narodna dolžnost vsakega inteligentnega goriškega Slovenca, dati vso svojo pomoč in zanimanje društvu. Saj se moramo tudi zavedati, da z ustanovitvijo glasbenega zavoda na polju prosvete za goriške Slovence ni še vse storjeno, marveč da nas čaka mnogo težja naloga, poskrbeti v najkrajšem času tudi za dramatično solo. Tudi te se ne bo moglo oživotvoriti, ako se ne pusti ob strani vseh atavističnih nazorov, navad in razvad posameznikov in društev, ako možje, ki vodijo našo narodno goriško politiko, ne sprejmejo yendar za vsakega tako jasnega in enostavnega stališča, da v glasbeno in dramatično društvo ne spada politika. Če je sploh kje edinstvo mogoče in potrebno, je na tem polju. Za res omikanega človeka ne more biti nikaka težava, iznebiti se malenkostnih osebnih nesporazumljenj. Le oglejmo si velika društva enakega stremljenja, kakor je naše „Pevsko in glasbeno društvo“: povsod so v njih združeni pripadniki vseh političnih strank. Omikanost dotičnih slojev se kaže ravno v tem, da se osebnim mržnjam izogonejo z navadno konvencijeno.

V Grgarju so imeli dne 2. t. m. tamburaši in pevci veselico, ki je vspela prav lepo. Vse se je izvršilo dostojno in v obč. zadovoljnosti, kar kaže, da se gibljejo tudi Grgarci. Le tako naprej!

Veliki ples „Goriške čitalnice“ bode, kolikor se sme po veliki pripravi sklepati, gotovo jeden najsijajnejših, kar jih je to stare ali še vedno cvetoče društvo v svojih prostorih priredilo. Gospodje veselicega odseka delajo naravnost z veliko požrtvovalnostjo, da udijo tako cenjenim društvenikom kakor tudi častitim vabljenim gostom prijeten večer.

Diktatura Gregorčičeva. — Na „katoliškem“ shodu 31. pr. m. v Gorici so razlagali navzočim, da morajo voliti prav tako, kakor jim ukažejo iz Gorice. Kar porečeta v Gorici semeniška profesorja dr. Gregorčič in dr. Pavlica, to se mora izvršiti na deželi. Sveti možje v Gorici postavijo kandidate za državni zbor, kmet pa jih po njihovem mnenju mora voliti brez ugovora. V Gorici postavijo kandidate, ne da bi kaj vprašali poprej pri ljudstvu, te naznanijo gospodom nuncem po deželi — ti, kmet, pa voli, kakor ti ukaže farovski gospod! Iz tega se vidi, kaka sleparija so klerikalni volilni okrajni in krajni odbori. V njih bodo gospodovali le nunci, kmet bo smel reči samo da in ne, kakor bo hotel nunc. — V naši ljudski stranki je pa vse drugače. Tu ni nikake diktature, ampak vzajemno delo krajnih, okrajnih odborov in izvrševalnega odbora v Gorici. Tu smo vsi jednaki, in le po tej poti more priti ljudska volja do prave veljave.

Dijaki koncert sinoči v Čitalniški dvorani vespel prav lepo po vspredu, kateri smo bili priobčili. Pevski zbor je vodil osmošolec Lavrenčič, tamburaški zbor osmošolec Kraševc. Oba sta dobro izurjena, zlasti še tamburaški zbor, ki se je naravnost odlikoval. Na gostje je igral jako izborno dijak Volarič na spremljevanju klavirja; spremljal ga je Lavrenčič. Petje je bilo prav dobro, slišali smo lep tenor šestošolca Rijavca. Vse se je odlikovalo sedmošolec Klavora. Vse je bilo dober, gmoten uspeh je dovoljen. Vsa čast naši srednješolski mladini!

Skrupitci Gregorčičevega spomina še ne mirujejo. Iz neke že skoro pozabljene notice v „Soči“ o nekem dolgu pesnikovega brata so napisali za današnjo „Gorico“ cel članek. Gre za ukonjžbo posojila 1500 gld. Izprijenci spravljajo pesnika nalašč v neko čudno zvezo s tem posojilom, da le morejo udrihati po „Soči“ in Gabrščeku. Vedoma zavijajo in lažejo. — Pozivljemo jih vnovič, naj pogledajo, kdo je bil ukonjžen. „Soča“ ni rekla, da je bil ukonjžen pesnik. Glede obresti 6% omenjamo, da če ni res, da je brat plačeval toliko, je pa res, da je tako govoril po Kobaridu. Lažnjivi pravijo, da brat ni nikdar gledal v knjigo pri Gabrščekovi materi ter da obračunov ni lastnorodno nikdar potrdil. Predrzneži! Ta knjiga je v Gorici in v njej se vidijo bratova potrdila. — Da jih ni sram še vedno skrupiti in take načine pesnikov spomin!

„Korsc“ na pustni terek. — Kakor se kaže, tudi letos ne bo „korsc“ na pustni terek v Gorici. Umevno. Ljudje pač nimajo denarja, da bi ga zametali za šalo; in draginja narašča od dneva do dneva. Ali ker najbrže ne bo „korsc“, se utegnejo v terek poditi po Travniku in drugodi po mestu druge nedostojne maske, kot n. pr. lani. Radi tega se obratno že danes na poklicane oblasti, da jednotavno prepovedo, da bi se podile indecentne maske po mestnih ulicah. Dostojnost in ugled mesta to kategorično zahtevata!

O svobodni šoli je govoril na „katoliškem“ shodu dr. Gregorčič, češ, da hočejo „liberalci“ svobodno šolo zamoriti v otroških srcih vero. Svetovano spodbijamo tako lažljivo trditev. Svobodna šola, kakor je sprejeta v program narodno-napredne stranke, nima takega namena, pač pa ima namen, otrestiti s šole tisto amerikalno mero, ki je v škodo šoli, to je tisto farovski strahovlado nad učiteljem in šolo. Politikujoča duhovščina hoče imeti učitelja za medznarja, hoče, da vsi drugi možje, ki imajo tudi kaj govoriti pri šoli, naj bodo le slepo prodje farovskega gospoda; hoče, ako bi prišla šola popolnoma v njeno oblast, pouk omejititi — ko je vendar potreba, da se prav ljudskošolski pouk vedno bolj širi. Tiste mere se mora otrestiti šola, potem bo svobodna. V svobodni šoli pa bo moral katehet vršiti svoje dolžnosti natanko, ne pa tako, kot sedaj, ko hodijo poučevati verouk, kadar se jim baš zljubi. Znano je, kako zanikerni so katehete, kako malo jim je mar verouk v šoli; samo strahovati vse, to jim je najljubše. Svobodna šola v našem smislu torej hoče, da se ne bo farovski gospod toliko pečal z učiteljem, ga opravljal in denunciral, ter da ne bo komandiral drugih mož pri šoli, ampak da nasti vse te v miru ter se peča v estnejše veroukom. Tako svobodno šolo hočemo, tako moramo doseči!

V Kalu pri Kanalu je bil 30. pr. m. požar. Zgorelo je poslopje gostilničarja Bratuža, v katerem je bila še pred dvema mesecema toboška soba. Ker je bilo poslopje s slamo krito in večina leseno, je bila vsa stavba takoj v ognju. K sreči so bile bližnje strehe pokrite s snegom in ni bilo vetra, drugače bi zgorela vsa vas. (Obširnejši dopis iz Kala priobčimo prihodnjic.)

Bratno in pevsko društvo v Dol. Vrtojbi priredi v terek pri Marazu tik cerkve javni ples.

Na razna vprašanja naznanjamo, da pretresemo temeljito vse govore s „katoliškega“ tabora, zlasti pa pokažemo v pravi luči tisto največje „Goriško zvezo“.

Hotelski omnibusi s konji na prodaj. — Z dnem 1. t. m. bodo odpravljeni v Gorici vsi hotelski omnibusi. Zategadel je na prodaj tudi omnibus s konji vred hotela pri „zlatem jelenu“. Pomočniki naj se oglasijo pri upravnistvu „Soče“.

Odprti lekarni. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Cristofolletti-Gliubich.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 10. do 17. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Cristofolletti-Gliubich.

Lletnica. — Nekaterim gg. dop. Pride vse na vrsto!

Otrokovo zdravje. — Velike zasluge si je stekel lekarnar H. Brodjočin v Zagrebu glede ohranjenja otrokovega zdravja po svoji priznani iznajdbi „Babymira-Crème“. To izvršno mazilo za otroke ozdravi hitro vse kožne bolezni. To vsestransko priznano mazilo bi morala vsaka skrbna mati poznati. Dobiva se v vseh lekarnah in mirodilnicah; lonček 60 v.

Razgled po svetu.

V ogrskem državnem zboru razpravljajo o zakonskem načrtu gledé zavarovanja delavcev za slučaj bolezni ali nezgode. Vlada predloži tudi načrt o varstvu delavcev, o reviziji industrijskega zakona in zavarovalnicah.

Sklicani so deželni zbori za Galicijo in Solnograško 14. t. m., za Češko, Šlezijo in Predarelsko 18. t. m. V kratkem bo sklican deželni zbor tudi za Trst in Moravsko; gledé drugih se ne ve še ničesar.

Dunajski župan Lueger je že dlje časa nevarno bolan. Pričakuje se katastrofa.

Vatikan je odklonil ponudbo francoske vlade, da se dajo cerkve duhovščini za 18 let v najem, dasi so se vsi francoski škofje izrekli za ponudbo vlade!

Na Španskem je padel velik sneg; zgodilo se je mnogo nesreč. V Madridu je mraza 15 stopinj.

Italijani streljajo v hrvatska hiša. — Pogosto se opaža v Reki razbijanje hrvatskih napisov. Da bode še svetlejša krona nemoralne bande, so začeli streljati v okna, kakor se je to dogodilo v ulici Molini v strojarnici g. G. Ružića v noči od sobote na nedeljo. Čuvaj strojarnice je slišal šest strelcev v okno, a vsak streljaj jo bil namenjen v drugo okno tako, da je šest prestreljenih. Sreča, da ni bilo nobenega človeka poleg. Da bi se kaj takega primerilo Italijanom, ej, to bi bilo v italijanskem parlamentu interpelacij in časopisje bi vzdignilo krik in vik ter Hrvate proglasilo za barabe. A kaj so oni?...

Nesreča na železnici. — Dne 3. svečana t. l. zjutraj je skočil vlak s tira na progi Anversa-Bruselj. Potovalci so bili večina delavci. Vsi so več ali manj ranjeni, a šest težko.

Rudarski nemiri na Japonskem. — Nemiri, kateri so vzbuhnili med rudarji v rudnikih bakra, so vzročili veliko izgredov, katere so izzvali socialisti. Urednik nekega socialističnega lista je ranjen. Delavci so oplenili skladišča ter jih zažgali. Petnajst oseb je zgorelo. Policija in vojaštvo je pozvano, da napravi mir.

Častniki na konju v plesni dvorani. — Pri seji mestnega zastopa v Debrečinu je policijski vodja Tegh ostro obsodil trojico huzarskih častnikov, ki so prišli na ples pravnikov in uradnikov na konjih v plesno dvorano. Prestaršili so plesalce, ali niso hoteli zapustiti dvorane kljub vsestranskim zahtevam. Na konjih so objezdili trikrat dvorano in potem so odjezdili po stopnicah. Mestni zastop je sklenil obvestiti polkovnega poveljnika, posebno ker so obnašanje škoduje soglasju med občinstvom in vojaštvom.

Grozna nesreča na železnici. — V četrtek v jutro ob 3. uri in četrt se je pripetila na južni železnici v Trstu grozna nesreča. Bilo je pred skladiščem C. Rezervni stroj za sestavljanje vlakov je imel opraviti pred istim skladiščem in sicer na III. tiru. 64-letni ponočni čuvaj južne železnice Fran Rehar je pašel slučajno ravno po istem tiru in v isti smeri kakor stroj. Stroj ga je dohitel, podrl in šel čezenj. Nesrečnemu možu je popolnoma strlo desno roko do pod pazduhe in mu prizadelo ogromno rano vrhu glave. Ko so ga nesli v bolnišnico, je umrl.

Samomorilec pri 9 letih! — V Aussigu se je obesil v šolskem poslopu 9 letni Viljem Stumpf. Ukradel je bil neko malenkost v šoli; v strahu pred kaznijo se je obesil.

Književnost.

Pot za razpotjem. — Roman. Spisal dr. Ivo Šorli. Založila Kleinmayer in Bamberg v Ljubljani 1906. Cena?

To najnovejše Šorlijevo delo mora vzbuditi pozornost že radi svoje snovi. Vzeta je iz onega sloja, ki igra v življenju našega naroda veliko in važno vlogo, iz stanu našega duhovništva. Naši pisatelji so se morali več ali manj skoraj vsi dotikati tega problema; preveč je problem življenja vsega našega narodnega organizma, da bi se mu mogli izogniti. A lahko rečemo, da v nobenem dosegljivem delu niso predstavitelji tega stanu tako verno in plastično narisani, kot so v ti Šorlijevi povesti. Povest — to bi bil tudi bolj pripra-

ven naslov ti knjigi. Kajti roman zahteva vendar večjega ozadja, večje raztegnjenosti v času in bolj komplicirane zasnove, nego jo nudi ta povest, ki je samo epizoda, odlomek iz življenja glavnega junaka — kaplana Ribnika. Kot mladega, neizkušnega duhovnika, ki je še komaj zapustil semenišče, ga pošljejo v oddaljeno gorsko vas, kjer kraljuje — pravi orel sred pustega, skalovitega sveta — župnik Orel. Kako izberno je narisal Šorli ta tip, bo občutil vsakdo, kdor pozna tu ali tam še koga izmed ostankov one starejše naše duhovniške generacije, katere število se krči od dne do dne — one navidezno trde in neizprosne značaje, ki so pa vzlic temu polni prave krščanske ljubezni in tolerance. Tak je župnik Orel. Kot neomejen vladar kraljuje v svoji župniji, kot gorski duh, stoječ na straži pred svojim zakladom — miroljubnim in patriarhalnim ljudstvom, ki ga ni še okužila strast političnih strankarskih prepričev, odločen zavrniti vsak poskus, zanesti tudi med to njegovo čredo sovraštvo in razpor. Kakor svetnika ga spoštujejo vsi njegovi ljudje. Tudi njegovi nasprotniki, ki jih ima še največ med svojimi stanovskimi tovariši, in ki bi radi zanesli boj tudi pod njegovo streho. Zato mu pošljejo proti njegovi volji mladega kaplana Ribnika, s posebno misijo, da prične v Orlovem kraljestvu delovati za njih namene. A Ribnik, ki ga je tedaj prvič vrgla osoda v vaiove življenja, koleba kakor bilka v vetru, slab in šibak — med župnikom, ki mu kaže pot zatajevanja po strmi stezi v hrib, med kolegom Pasarjem, ki ga vleče v politične borbe, in med svojo teto, sodnico, ki ga vabi v življenje uživanja in ga zvabi nazadnje v svoje mreže. A, ko se zdravi iz njenih rok, spozna, da ta svet ni več njegov svet, da nima ničesar več iskati v njem — in njegov pogled se obrne zopet na ono strmo stezo ob holmu, ki mu jo je bil že spočetka pokazal župnik, in ki pelje sredi trnja in kamenja na vrh — h Kristusu.

Kot antipod župniku Orlu stoji razboriti in bojaželjni fanatik, kaplan Pasar. Ko je sklenjen med bojujočima se strankama kompromis, pa je vzlic svojemu prejšnjemu fanatizmu tako „liberalen“, da se pri jourfixih lovi okoli žen svojih prejšnjih nasprotnikov. Sploh velja kot „liberalen far“ — vse se lahko govori z njim. Kajti tako zvečer v veseli vinski družbi ali v družbi trških gospodov ne pozna predsodkov. A ni je gnusnejše stvari na svetu, nego je „liberalen far“, pravi Šorli. Kdo se upa mu oporekati?

Samo figura glavnega junaka, kaplana Ribnika, ni docela srečno izvedena. Prenaglo se izvrši vse pri njem — njegov greh in njegova spreobrnitev. Pri tako globoko vernem, poštenem značaju bi padec zahteval več notranjega boja, — in ravnetako več boja spreobrnitev pri tako življenja hrepeneči in senzitivni duši.

Da je vsa povest pisana z živahnim temperamentom in se posebno nekateri dialogi naravnost odlikujejo po naravni neprisljenosti, ni treba pri Šorlijevem imenu posebej poudarjati. Kaj pa bodo razne klike k tem njegovim slikam opazale, naj ga ne moti. Vsi, ki imajo svoje oči zagledane in zaslanjane v notranji svet, ki imajo Boga v srcu in ga molijo v samotji, ga bodo razumeli. Kakor je razumel Ribnik, ko je stopil z razpotja na pot svojega „heretičnega“ župnika.

„Domače ognjišče“. — List za starše in vzgojevalce slov. mladine. Prva številka tega lista je izšla z datumom 31. jan. t. l. Izbral bo list zadnjo soboto vsakega meseca. Stane za celo leto 2 K. Tiska se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.

Božidar Božič

pek. in sladčičar
Sv. Lucija ob Soči
 Priporoča različne fine likérje, vino v steklenicah itd. itd.

Dr. Ernest Dereani
 praktičen zdravnik in
 specialist za
 oči, uho, nos in grlo
 — zdravi —
 v Gorici, Stolni trg šte. 9.
 I. nadstropje.

Odvetniški kandidat
 z večletno prakso
 želi premeniti sedanjo službo.
 Prijave sub „Dr.“
 upravnistvu „Soče“.

Odlikovana pekarija in sladčičarna
Karol Draščik
 v Gorici na Kornu v (lastni hiši)
 izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.
 Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Postavno zavarovano!
 Vsako posnemanje se kaznuje!
 Edino pristen je samo
Thierry-jev balzam
 z zeleno nuno, 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patentovanim zamaškom K 5--.
 Thierry-jevo Centifolijno mazilo proti vsem, še tako zastarelim ranam, vnetjem, itd. 2 lončka K 3-60 pošilja lo proti predplačilu zneska ali povzetju.
 Obe domači sredstvi sti najbolj povesod znani in starodavni.
 Naročila naj se naslovijo:
 Lekarna A. Thierry v Pregradi pri Rogatecu Slatini.
 Zaloga skoro v vseh lekarnah. Brošure s tisočerin. originalnimi zahvalnimi pismi zastoj in poštnine prostio

Vabilo

k rednemu občnemu zboru „Okrajne hranilnice in posojilnice v Sezani“
 registrovane zadruge z neomejenim jamstvom,

ki se vrši dne 17. februarja 1907. ob 9. uri zjutraj v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom:

1. Predložitev in odobritev računskega zaključka za leto 1906.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o reviziji.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Predlogi.

Načelstvo.

FERNET-BRANCA

Jedini lastniki načina za izdelovanje,
je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta
Neizogibno potrebno v vsaki družini!
Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kava

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

— priporoča svoje —

izborna pivo v sodcih in v steklenicah.

Zaloga v Gorici na Kornu števil. 13.

Schicht-ovo MILO
je najboljšo!

Rokavce zavijam, na delo jaz grem,
čedna perica dopadem ljudem,
še bolj pa dopade jim belo perilo,
ker rabim le vedno Schichtovo milo.

Zaščitna znamka: „Sidro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Anker-Pain-Expeller
je splošno priznano kot izvrstno bol
blažujoče mazilo in so dobro uporablja
pri prehlajenjenih; cena 80 vin., K 140
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupovanju tega povsod priljub-
ljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v skatljah z našo
zaščitno znamko „SIDRO“ potem se je
gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
K „zlatega leva“ v Pragi
Elisabethgasse števil. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Poskusite
in priporočite
izdelke
Vydrope tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Mlin na vodo,

žaga, ali drugo vodno moč z visokim
slapom želi vkupiti proti gotovini ali
s 5% obresti.

Ponudbe naj se blagovolijo naslo-
viti na:

Ante Pirnat, kancelist,

— TRST —

Veliki Trg. — Hotel Garni.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da
smeta od 1. avgusta 1905. dalje — vsled
pridobljene koncesije od obrtne oblasti
— sprejemati vsa naročila

električne luči in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v
to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vežbanje
pri najboljših tvrdkah te stroke (Schu-
ckert, Siemens & Halke) pričakujeta, da
se bode slavno občinstvo ravno tako za-
upno obračalo na podpisanca, kakor do-
slej ter zagotavljata solidno in ceno iz-
vršitev vsakega naročila spadajočega v
njih stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata
razna pojasnila

spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.
V Gorici, za vojašnico št. 13.

Dva dobro izvežban

krojaška pomočnika

sprejme takoj v stalno službo

Filip Merkel

krojaški mojster, Ajdovščina.

Anton Potatzky v Gorici

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče obrnberškega in drobne
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike

Najboljše šivanke za šivalne stroje

POTREBŠČINE

za krojaše in šiviljarje.

Svetinjice. — Rožni venči. — Mušične
knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na doželi. 2 35-8

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registрована zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na
premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradne
1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%,
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kao dobil,
naj se oglasi v zadrugnem uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Lepi otroci postanejo grdi

ako se jih skrbno ne neguje.

Grdi otroci postanejo lepi

ako se jih čisti in snaži.

Snažnega otroka se tudi boleznim ne prijamejo, zato se posebno skrbnim materam priporoča za male
vporabljeni mesto trosilnega praška, isto iz najfinejših sestavin napravljeno sredstvo otroče mazilo
BABYMIRA-CREME Rabi se na vseh delih telesa, od mokrote po-
rudečeli in predrgnjeni koži, pri izpuščajih na
koži zlasti lišajih, suši obdrgnjeno razpokano kožo, ozdravi temeljito od potu obdrgnjena dela kože,
volka, ozdravi boleča ožuljena mesta, ter varuje kožo zunanjih škodljivih vplivov.
Dobiva se v vsaki lekarni jedna skatljica „Babymira-Creme“ za 60 vinarjev. 5 skatelj razpošilja za
K 3-20 poštnine prosto edini izdavec

H. BRODJOVIN, lekarnar v Zagrebu, Zrinjki trg števil. 87.

Priporoča se za otroke fino dišeče milo „Babymira“ ki je valjno in povsem neškodljivo.
1 kos 50 vinarjev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)

priporoča svoje

zaloge šivalnih strojev

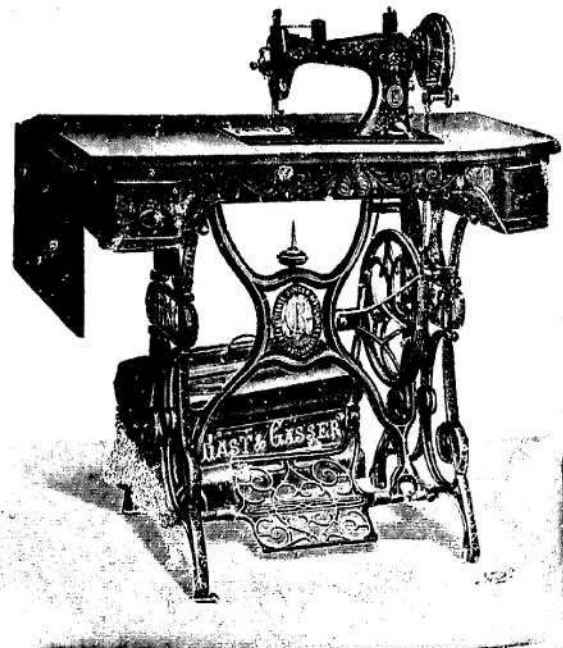
uaznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in po-
prave jamčiva od 5-10 let.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker Godina izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

cena steklenice K 140. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7— prosto poštnine.